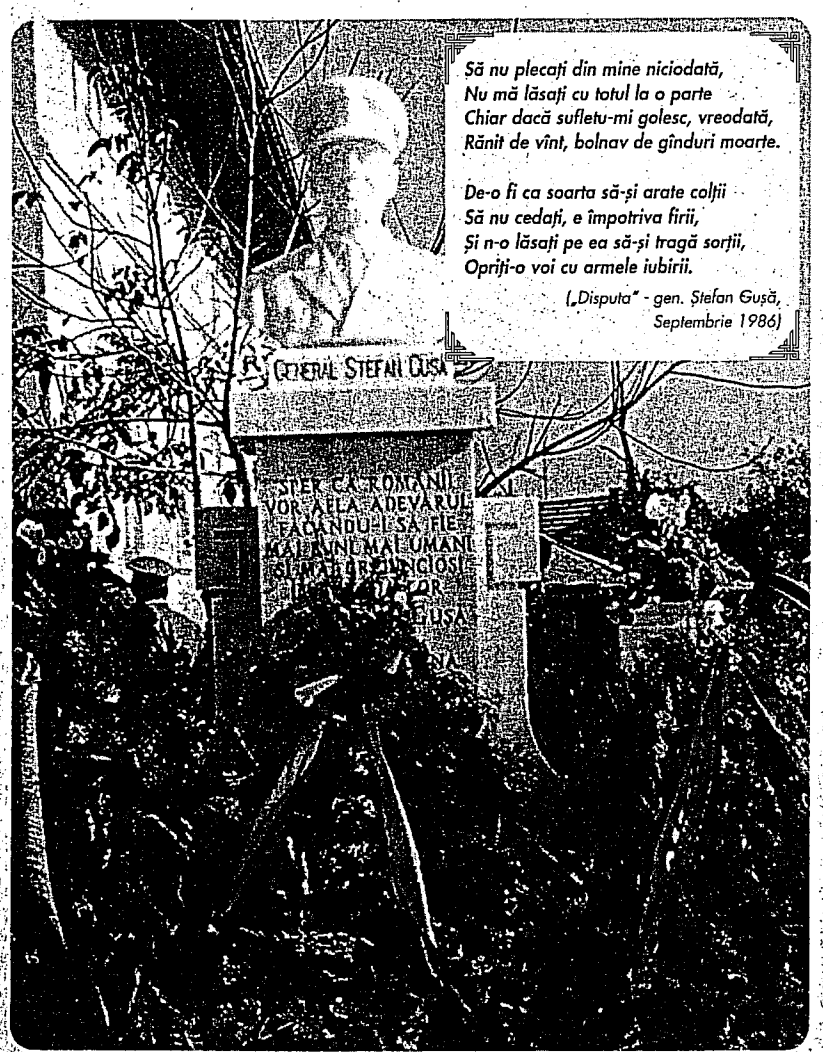

Să nu plecați din mine niciodată,
Nu mă lăsați cu totul la o parte
Chiar dacă sufletu-mi golesc, vreodată,
Rănit de vînt, bolnav de gînduri moarte.

De-o fi ca soarta să-și arate colții
Să nu cedați, e împotriva firii,
Și n-o lăsați pe ea să-și tragă sorții,
Opriți-o voi cu armele iubirii.

(„Disputa" - gen. Ștefan Gușă, Septembrie 1986)

La dezvelirea bustului Gen. Ștefan Gușă s-a reamintit că

România a fost la un pas de a fi ocupată de sovietici

Adina MUTĂR

Conducerea și mass-media s-au remarcat prin absență

Pe 26 octombrie, la biserica din satul Spătaru, județul Buzău, s-a desfășurat ceremonia de dezvelire a bustului generalului Ștefan Gușă care este ctitorul acestei biserici. Monumentul a fost realizat în Italia, din marmură de Carrara, de către sculptorul Mario Galeotti. Ceremonia a fost tulburătoare. Nu pentru că toți participanții au rostit cu pioșenie, plecîndu-și capetele: "Dumnezeu să-l odihnească!" Nu pentru că au fost reamintite, cu glasuri tremurătoare, calitățile deosebite ale acestui oștean. Nu pentru că au impresionat profund acordurile "Rugii militare", interpretată de fanfară. Nu pentru că armata, a doua zi după ce și-a sărbătorit sărăcăcioasa zi, a fost prezentă prin oficialități de frunte. Ci pentru că Gen. Ștefan Gușă a fost uitat de mass-media și de conducerea țării, deși ea, conducerea, a primit invitații oficiale. Deși ea, conducerea, nu avea nevoie de invitații oficiale la un asemenea eveniment istoric. Lăsînd, deocamdată, la o parte tenebrele acelor zile, generalul Gușă a fost totuși cel care s-a opus "ajutorului prietenesc" al trupelor sovietice. Conform Tratatului de la Varșovia, în vigoare la acea dată, doar trei oameni puteau aproba ajutorul din afară: Nicolae Ceaușescu (scos din cauză), ministrul apărării, generalul Vasile Milea (mort pe 22 decembrie 1989) și gen.Ștefan Gușă, numit, încă din 25 septembrie 1986, prim-adjunct al ministrului apărării și șef al Marelui Stat Major. Iar generalul Ștefan Gușă s-a opus categoric. Probabil, mulți s-au întrebat care ar fi fost soarta României dacă el nu respingea oferta sovietică. Și probabil că toți au găsit răspunsul.

Măcar și numai pentru acest gest patriotic merita o prezență din partea conducerii, o coroană, un buchet de flori, un singur și simplu fir, orice, pentru că există momente cruciale cînd gestul contează. Să nu mai vorbim de mass-media, care a mîncat o pîine bună de pe urma generalului și s-a remarcat prin absență de la ceremonie.

Generalul în rezervă Iulian V. Vlad a fost asaltat de militari

Armata a plătit tributul pios marelui general dispărut. Au fost prezenți la ceremonie secretarul de stat și șeful Statului Major General, general de divizie dr. Constantin Degeratu, amiralul în rezervă Angelescu Gheorghe, secretarul de stat și șeful Departamentului pentru Politica de Apărare și Relații Internaționale Constantin Dudu Ionescu, generalul de divizie Decebal Ilina, generalul de brigadă Mircea Mureșan, generalul de brigadă Constantin Zeca, generalul de divizie dr. ing. Popa Florentin.

Nu a putut să lipsească de la un asemenea eveniment generalul de corp de armată, în rezervă, Iulian V. Vlad, cel care a împărțit cu gen. Ștefan Gușă responsabilitățile evenimentelor din decembrie 1989. Intenționa chiar să țină un discurs despre "marele patriot care a fost Fănel", dar nu a mai putut din cauză că a fost asaltat din toate părțile. Ofițeri, indiferent de grad, generali, în rezervă sau activi, s-au înghesuit să-i strîngă mîinile și să-i mulțumească pentru poziția fermă pe care a avut-o , alături de gen. Ștefan Gușă, în acea noapte de coșmar cînd informațiile doreau să justifice cererea unui ajutor din afară.

Adevărurile evenimentelor din decembrie '89 vor ieși la lumină

La ceremonie au mai fost prezenți Gheorghe Funar cu soția, și Corneliu Vadim Tudor cu un microbuz plin de la România Mare, care au depus coroane.

În discursul său, Iosif Constantin Drăgan a ținut să sublinieze faptul că România a fost la un pas să fie ocupată și că "Generalul român și-a făcut datoria cu dăruire și devotament pentru armată, pentru popor, pentru pămîntul nostru sfînt", opunîndu-se "ajutorului" sovietic, îndrăzneală care a zădărnicit alte planuri și care "nu putea fi iertată de cei interesați. Îndepărtarea sa și a altora trebuia făcută prin măsuri diverse, lente, dar sigure, pînă la curmarea vieții sale pămîntești, la 28.03.1994".

În încheiere, Iosif Constantin Drăgan a spus: "Mulți cred că generalul cu suflet de soldat a dus cu sine în pămînt datele și soluția enigmelor din decembrie 1989. Noi vom spune doar că Generalul Ștefan Gușă a plecat, dar nu s-a plecat".

Fie ca dorința generalului ce se află înscrisă pe monument să se împlinească: "Sper că românii vor afla adevărul, făcîndu-i să fie mai buni, mai umani și mai credincioși în steaua lor."